

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2010 *** ROČNÍK XI. *** ČÍSLO 1

Citát inspirující:

Není horší zloděj než špatná kniha.

Italské přísloví

POUSTEVNÍK

VÁCLAV TESLÍK

Nebe se řítí! (intenzivně)
Pád říší lbí v podkroví pekla.
Za oknem jistěji je dnes.
(Iluze?! Uklizená - světlá.)

Snad někdo čeká (ptáš se) hosty?
Ve víře bdíš zde (léta sám),
a pálíš v bouřích zbylé mosty.
Nečekat nic, nic. - Tak tě znám.

POSTŘEHY PETRA A HANKY

LiS a listopad 89

Nebýt listopadu 89 zajisté by nebylo ani LiSu a pokud ano, byla by to ponurá záležitost, šedá a impotentní, jako celá normalizační kultura. Nutno v úvodu také zmínit, že LiS by asi těžko existoval nebýt ochranných křídel městské knihovny a neskutečné zabejčilosti Václava France, který, přiznejme si to my ostatní, celou tu káru řídí a z velké části sám táhne. Ale toto jsou slova, která by měla zaznít až při dvacátém výročí vzniku LiSu. Sic.

Vracím se k názvu článku LiS a listopad 89. Mě osobně provokuje ve vzduchu visící otázka, jak hodně využíváme svobody projevu k tomu, abychom reflektovali dobu? Z mého pohledu jsme příliš spořádaní a slušní až mám podezření, že trpíme autocenzurou. Kladu si otázky typu, je smysluplné psát kratochvilné povídky, veselé rýmovačky apd. když společnost trpí morálním marasmem? Utkvělo mi v mé děravé paměti Prochorovo napomenutí někdy z první poloviny devadesátých let *hlavně pořád nefňukejme*. Souhlasím, nefňukejme, ale ani nemlčme a netvařme se, že je vše vlastně na dobré cestě. Uvědomuji si, že oproti ostatním jsem nějak víc potrefen tou společenskou slotou, nebo lépe řečeno víc prvoplánově na to reaguji. (Domnívám se, že po stránce vidění a reagování na stav věcí máme k sobě nejbližší s Teslíkem). Skutečně nejsem si jist, zda to bezprostřední reagování – přímá odezva je tou nejúčinnější cestou k nápravě věcí veřejných. Není lepší vysílat do světa pozitivní světlo jako je tomu v případě Francova Františka? Nejspíš je potřebné obojí!

Toto jsou jen letmo nahozené otázky, kterými bychom se měli více zabývat, ale kdy? Stmeláče jsou skvělé akce, ale asi většina cítí, že je lepší se nezávazně pobavit a poveselit se (to není výčitka). Pokud budete mít chuť, budu velice rád, když na toto téma něco napíšete, mi líbí LiSáci !

Petr Veselý, Hořice 6.12.09

Příchovice 2009

(článek související s předchozím)

Po mnoholeté pauze se mi podařilo zúčastnit se setkání amatérských literátů v Příchovicích. Bylo to setkání velice výživné a poučné. I zde mě pronásledovaly mé věrné otázky a pochybnosti viz článek předchozí. Bylo velmi veselo, hlavně o hlavním večeru autorského čtení. Na můj

vkus příliš legráček a levného pohrávání si se slovíčky a nebo témata typu nic proti ničemu. Na druhé straně těžko trávím i přetěžkou a trdnomyslnou tvorbu s jakou se prezentoval brněnský Zdeněk Wolf. Sám sobě jsem si později vyčítal, že jsem na poslední chvíli změnil záměr prezentovat své poslední milostné básně a přednesl jsem svou *angažovanou* tvorbu Listopadová a Veselé vánoce, učinil jsem tak proto, že jsem na setkání loboval za podporu realizace Památníku obětím totalitních systémů a zmíněnými básněmi jsem chtěl doplnit ideu pomníku. Myslím si, že LiS se prezentoval důstojně, Prochorovo čtení se setkal s velmi příznivou reakcí. Kromě autorského čtení bylo v Příchovicích dost povídání se zajímavými lidmi. Tomáš Zmeškal opět potvrdil svou ochotu nás v Jičíně navštívit, tak o tom popřemýšlejme.

Petr Veselý Hořice 6.12.09

Příchovice

V Příchovicích jsem ještě nikdy nebyla a netušila jsem, co bych od celé akce měla očekávat. Tak jsem si řekla, že se nechám překvapit...

Popravdě, tak úžasný víkend už jsem dlouho nezažila.

Nebudu vás unavovat sáhodlouhým líčením a vyprávěním, tak jen telegraficky:

Večerní čtení ve starokatolickém kostele v Desné. Lesní cesta do Příchovic zalitá měsíčním světlem. Příjemná atmosféra malé hospůdky, kde se většina účastníků setkání večer sešla. Zpívání s heligonkou. – Sobotní celodenní výlet na Bukovec a k Jizerské louce. Čerstvý horský vzduch a okouzlení krajinou. Po dlouhé době pořádný kontakt s přírodou. Skákání z kamene na kámen probouzející ve mně až jakousi dětskou radost ze života. Vodopády na Černé Desné a slunce sklánějící se k horizontu. – Přátelské zázemí příchovické fary. Ranní budíčky. Společné snídaně a večeře, společné zpívání. Farář Vláďa a děcka z příchovického týmu. Večerní mše svatá. – Další autorské čtení. Dobrý pocit z toho, že jsem to své ustála. Další posezení v hospodě. Stolní tenis ve tři ráno a společné psaní veršů.

Ale hlavně: poznávání nových lidí, dlouhé rozhovory a debaty, naslouchání. K tomu radost, smích, dobrá nálada a pocit štěstí.

Setkání v Příchovicích mě neobyčejně obohatilo – v mnoha ohledech.

Odjížděla jsem s „dobitýma baterkama“ a úsměvem na tváři. Plná nadšení a euforie z víkendu prožitého s partou skvělých lidí v útulném prostředí příchovické fary.

Příští rok pojedu ráda znovu – už teď se těším☺.

Hana Runčíková

VÍTE, ŽE ...

- Josef Jindra a Hana Runčíková uveřejnili v časopise „Od Ještěda k Troskám“ (ročník XVI, 4/2009) první část jejich studie „Zvonice, zvon a kostel v Oseku“, resp. „Historický úvod“. Další část věnovanou „Zvonici“ uveřejní v příštím čísle. Josef Jindra je také autorem snímku na titulní straně (snímek zvonice s kostelem v Oseku u Sobotky). Josef Jindra je i autorem titulního snímku v časopise „Od Ještěda k Troskám“ (ročník XVI, 3/2009), a to Šolcova statku v Sobotce.

- V knihovnicko-informačním zpravodaji Královéhradeckého kraje „U nás“ (Ročník 19 /2009, číslo 4 - vyšlo 15.12.2009) je článek Jany Benešové „Literární cyklovýlet aneb Vodní mlýny v Podtroseckém údolí“.

- V knihovnicko-informačním zpravodaji Královéhradeckého kraje „U nás“ (Ročník 19 /2009, číslo 4 - vyšlo 15.12.2009) je článek Jany Benešové „Zvuková kniha František“.

- V rubrice „Okénko do knihovny“ je v Jičínském zpravodaji (číslo 6, prosinec 2009) uveřejněna báseň Václava France „Zimní chvění.“

- V Jičínském deníku vyšel ve úterý 29.prosince 2009 článek Bohumíra Procházky „O dvou nových publikacích“, ve kterém autor píše o knize Zory Šimůnkové a Václava France Hospodská byla jako ideální manžel a o knize Karla Taberyho Karel Smrž , Literární juvenilie, kterou vydala v prosinci 2009 Knihovna Václava Čtvrťka v rámci edice Jičínsko.

- V Obrysu-Kmen č.1/2010 vyšla recenze Alexeje Mikuláška „Vítr aforismu“ na knihu Ivana Fontany Albrecht z Valdštejna a jeho doba v zrcadle aforismu (vydala ACA press Praha, 2009).

Václav

LIS NA POČÁTKU ROKU 2010

První schůzka v roce 2010 se uskuteční **ve středu 13.ledna 2010 v 17 hodin!** Další schůzka je naplánovaná na středu 17.února 2010 v 17 hodin.

Přineste si s sebou vlastní tvorbu, abychom si mohli opět přečíst něco nového.

Jana Benešová

Zbyněk ČERNÍK – LOUH NA BÁBY

Nakladatelství Baronet v roce 2008

Přiznám se, že mám rád povídky, které se odehrávají na hraně reálného světa, ale vyskytují se v něm nějaké nenormálnosti nebo do absurdity dotažené příběhy či představy. Sám pro sebe takové literatuře říkám – reálná sci-fi (nakonec sám jsem pár takových povídek napsal – viz Objev profesora Hybrise, kdo život nedal atd.). Přesně do této kategorie spadá i knížka Zbyňka Černíka Louh na báby. Svůj název dostala podle závěrečné povídky, ale nudit vás nebude ani dalších 18 povídek celého souboru.

Víte, jak to dopadne, když vědec vymyslí samičí regenerační roztok či jaké to je, když se manželství povoluje jen na pět let a potom musíte vystřídat partnerku? Nebo jak to dopadne, když vojenská jednotka podnikne výpravu za skupinou radikálních feministek žijících kdesi v Amazonii nebo jak vědec vynalezne brýle, které představí každého, na koho jen pohlédne, v plné nahotě? Černík vystavěl svůj zajímavý svět budoucnosti s humorem a nadsázkou, krátké příběhy jsou živé a čtivě.

Těžko vybrat nejlepší povídku, určitě jednu z největších pozorností zasluhuje povídka Velká bankovní loupež, kde se dětský hrdina dozví, že jeho matka byla uměle oplodněna spermatem zemřelého pohádkově bohatého multimilionáře, ale ... bratříčků a sestříček má onen chlapec tolik, že z velkého bohatství mnoho nezbude a ještě navíc se otec díky hibernaci vrací opět na svět.

Zajímavá je i Transplantace, kdy muž s velkým penisem, přijde o tento svůj orgán, ale zachrání si život, zatímco jeho bývalý „skvost“ si užívá jiný muž i s bývalou ženou onoho obdařeného jedince.

A pochopitelně nesmím zapomenout na povídku Louh na báby, kde vědec dobude svět s regeneračním roztokem, ale nakonec zjistí, že doma není nikdo prorokem a jeho manželka naloží s jeho objevem po svém.

Autor předpovídá i budoucnost literatuře, a to nikterak slavnou, neboť v povídce Muž, kterého doběhla jeho doba, píše viz str. 101: „Zadám žánr, téma, stylistickou rovinu ... Například: milostný román, starý manžel a mladý milenec, spisovný jazyk. Nebo: detektivka, tři vraždy a jedno znásilnění, slang a argot. Nebo haiku, pel motýlích křídel ... A pak kliknu na Proved.“

A co třeba počítačový program, který vylepší dílo klasika (viz povídka Nunvář se vrací aneb Proč zemřel D.H.Pouste), str. 121: „Jestliže spisovatel zjistí, že není, jak se dosud mylně domníval,

hvězda, ale jen průměrný pisálek. Musí to s ním pochopitelně otrást. Pouste se s novou skutečností zjevně nedokázal vůbec vyrovnat: krátce nato jsem se v tisku dočetl, že se zastřelil.“

Zbyněk Černík mě svou knížkou potěšil a rád se rozhlédnu po knihovně po jeho dalších knížkách. Doufám, že jsem vás dnešním povídáním o Louhu na báby také nalákal.

Václav

ČAJ č. 40, HOST KAZIMIERZ BURNAT Z POLSKA

Vstupujeme do nového roku, kdy bychom měli v květnu uvítat v rozkvetlém Jičíně účastníky 3.Jičínského poetického jara. I ČAJ chce k této akci přispět svou troškou do mlýna, proto v úvodních číslech ČAJe budeme představovat případné hosty setkání ze zahraničí a přinášet jejich tvorbu.

Již na titulní stránce si určitě povšimnete básně v polštině dnešního hosta Kazimierza Burnata. V ČAJi číslo 40 jej představuji jako hosta díky sbírce Za obzor, odkud jsou tyto básně. Když jsem sbírku v českém překladu Věry Kopecké četl, oslovila mě natolik, že ukázky z ní rád uveřejňuji v lednovém ČAJi. Navíc si myslím, že mám s Kazimierzem společné vidění světa, neboť některé básně z jeho sbírky, jako by z oka vypadly z mé sbírky Autogramy dětství.

LiS tentokrát zastupuje Josef Jindra svými pocity na lednovém soboteckém náměstí. Já jsem si dovilil přidat povídku z knihy Hospodská byla jako ideální manžel, která vyšla koncem minulého roku.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ

Život Josefa Váchala Jiří Olič (Paseka)

Vím, je to zpozdilost (knihy vyšla 1993), ale dřív jsem se k tomu nedostal. Na štěstí přeci k tomu došlo a mohl jsem se poučit o strastiplném životě jednoho z největších českých umělců. Váchal byl jistě složitá osobnost, těžko vydržel dlouhodobější vztah k jiným lidem zvláště ke kolegům umělcům. Byl asi hodně kritický, možná postrádal toleranci k lidským slabostem. Rozhodně byl tvrdý i sám k sobě, neúnavný dřič a dokonalý řemeslník ve svém oboru grafiky. Kdyby žil Váchal ve Francii, jistě by byla jeho díla ve všech větších galeriích světa. Na štěstí ho máme pro sebe!

V knize se dovíme o Váchalově vztahu s mnohými českými umělci jak z období první republiky, tak protektorátu i socialismu. Nás LiSáky by mělo zaujmout a potěšit, že závěr života prožil Váchal ve Studeňanech u Jičína.

PeVes

LITERÁRNÍ VARNSDORF 2010

Městská knihovna Varnsdorf vyhlašuje 9. ročník soutěže LITERÁRNÍ VARNSDORF 2010.

Podmínky soutěže: věk soutěžících není limitován, tematika příspěvků může být libovolná, všechny práce musí být původní, dosud nikde nepublikované, soutěž je anonymní.

Soutěžní kategorie: PRÓZA, PUBLICISTIKA (reportáž, črta, rozhovor, fejeton, literatura faktu), POEZIE

Organizace a vyhodnocení soutěže: Soutěžní práce je třeba odeslat nejpozději do 28. 02. 2010 na adresu: Městská knihovna Varnsdorf, Otáhalova 1260, 407 47 Varnsdorf. V levém dolním rohu obálky uveďte heslo „Literární soutěž“

Přijímají se pouze práce psané na psacím stroji nebo formou tištěného výstupu z počítače, řádkování 1,5. Text je třeba psát pouze po jedné straně formátu A4. Každá práce musí mít v záhlaví uveden název, označení žánru příspěvku a identifikační heslo, které si zvolí autor. Soutěžní příspěvek musí být zaslán ve čtyřech vyhotoveních a nesmí mít více než 10 stran textu, u prací v rozsahu nad 10 stran prosíme zaslat pouze úryvek.

Autor k soutěžní práci přiloží zalepenou obálku, v níž budou uvedeny tyto údaje: název soutěžní práce, identifikační heslo shodné s heslem v záhlaví práce, jméno autora, datum narození, adresa, číslo telefonu, e-mail. Na zvláštní list papíru je nutné napsat souhlas s případným uveřejněním soutěžní práce bez nároku na autorský honorář.

Porota otevře obálky až po vyhodnocení příspěvků. Originál soutěžní práce zůstane uložen v archivu Městské knihovny Varnsdorf, kopie se nevracejí.

Soutěžní práce bude hodnotit odborná porota. Tři nejlepší práce v každé kategorii budou odměněny cenami. Porota má právo některou z cen neudělit, případně udělit čestná uznání.

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční v červnu 2010.

Nejúspěšnější autoři budou pozváni na odborný seminář a na závěrečné setkání s porotci a organizátory soutěže v červnu 2010.

Organizátoři soutěže vydají do konce roku 2010 sborník vybraných prací. Autoři, jejichž příspěvek bude zařazen ve sborníku, obdrží 1 výtisk zdarma.

Práce, které nebudou vyhovovat organizačním podmínkám soutěže nebo budou odevzdány po termínu, budou automaticky ze soutěže vyřazeny.

Kavárna Symbiosa 4.prosince 2009 byla svědkem křtu knihy Zory Šimůnkové a Václava France Hospodská byla jako ideální manžel.

Foto: Jana Jirásková

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 11. Číslo 1. Leden 2010.

(6. ledna 2010)

www.ikobra.cz